

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXIV. évfolyam 10. szám

2020. október

„Fáradoztatok a városnak jólétén... és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak a jólététől függ a ti jóléteitek is!”

Jeremiás 29:7.

Egyházunk 2020. évi jeligéje:

*„Csendesedjete el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!”
Zsoltár 46:11*

Tervezett októberi programjaink:

- 4-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor **úrvacsorai istentisztelet: A közösség áldása (1 Thessz 5,11)**
- 11-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Istennek valljuk meg a bűneinket, vagy egymásnak? (Jak 5,16)**
- 18-án, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Körzeti aratási hálaadó ünnep Hecker Márton igehirdetésével**
- 25-én, vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10 órákor istentisztelet: **Közöséget vállalni (Fil 4,10-20)**

Rendszeres programjaink:

- Szerdán 17 órától **Drávaszabolcson Bibliakör** van a Faluházban (Köztársaság tér 2/b.)
- Csütörtökön 17 órákor **házcsoport** van Pécssett (változó helyszínnel)
- Pénteken 17 óra **bibliórát** tartunk Hidason
- Vasárnap 9³⁰ órákor imaóra, 10⁰⁰ órákor **istentisztelet** van Pécssett, 15⁰⁰ órákor Hidason
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
- Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 18 órákor **úrvacsorai istentiszteletünk** van az evangélikus imaházban.
- Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Hónapindító ima

Én Istenem, eléd hozom életemet minden hiányosságával és foltjával együtt. Légy irgalmas hozzám! Ments meg a kétségbeesés szomorúságától, és ajándékozz meg azzal a szomorúsággal, amely a teljes odaadáshoz vezet.

FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Születésnaposoknak

*Szent Patrik-kódexbeli áldás
Az Úr legyen előtted, hogy a jó utat mutassa
neked.*

*Az Úr legyen melletted,
hogy téged karjába zárjon és megvédjen.*

*Az Úr legyen mögötted,
hogy megvédjen a Gonosz cselvetésétől.*

*Az Úr legyen alattad,
hogy felfogjon, ha leesel.*

*Az Úr legyen tebenned,
hogy megvigasztaljon, ha szomorú vagy.*

*Az Úr legyen körülötted,
hogy megvédjen, ha mások rád rontanak*

Az Úr legyen fölötted, hogy megáldjon téged.

Így áldjon meg téged a jóságos Isten, ma, holnap és minden időben.

Ámen

Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt a mindennapjaikban!

Az ördög munkája

Az Isten iránti szeretet kivételével semmi sincs, amit az ördög jobban utálna, mint a felebaráti szeretet. Ezért minden eszközt bevet annak érdekében, hogy a felebaráti szeretetet akadályozza, vagy lerombolja. Személyes, vagy nyilvános gyanúsítgatásokat terjeszt, ellenségeskedést, irigykedést és veszekedést szít. Így megy tönkre a béke a családokban és a nemzetek között, az egység és az egyetértés pedig kipusztul a földről.

Az ördög művészetének csúcspontja ebben áll: embereket egymás ellen ingerelni úgy, hogy végül az ő munkáját végezzék, és egymást a pusztulás szakadékába taszítsák. Ugyanígy igyekeznek megakadályozni a jóindulatú szavakat és jó cselekedeteket. Az a célja, hogy hitetlenséget, ateizmust és ellenségeskedést teremtsen.

JOHN WESLEY - BREVIÁRIUM (SZEPTEMBER 11)

Boldogmondások: Boldogok a kik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtettek

A be nem teljesült vágyakozások boldogságáról

A *negyedik boldogmondás* egészen sajátos dologra teszi a hangsúlyt. Különlegesen szoros kapcsolat van a hegyi beszédben és a Máté evangéliumában megfogalmazott kérdéskörrel. Mert azoknak szól, akik *éheznek és szomjúhoznak az igazságra*. Mint az első boldogmondásnál, a szegények boldognak mondásánál, ezt az ígét két megfogalmazásban ismerjük. A kettő közül az elsőt Lukács a mezei beszédben hagyományozta ránk. Így hangzik: *Boldogok vagytok, akik most éheznek, mert majd megelégtettek* (Lukács 6:11). Nyilvánvaló, hogy olyan emberek szólíttatnak meg, akiknél újra és újra előfordul, hogy nincs elegendő élelmük, és akiknek életére ezáltal az éhezés a jellemző. A szegények boldognak mondásához hasonlóan. Jézus közvetlenül szólítja meg ezeket az embereket, és így nyilvánvalóvá válik: Jézus nem azért gratulál nekik, mert éheznek. Ez cinikus dolog lenne. Jézus azonban meri őket boldognak mondani, mert biztos abban, hogy éppen azokra érvényes Isten különleges gondoskodása, akik jelenleg éheznek, és nincsenek meg a legszükségesebb dolgaik sem. Isten új világában, ahol minden területen az Ő uralma lesz a meghatározó, ott fognak megelégtetni. Ez nem olcsó vigasz; mert amikor ez kimondásra kerül, világossá válik az is, hogy nem Isten akarata az, amikor az emberek e világon éhezni kényszerülnek. Bárhol is, ahol az emberek Isten akarata és uralma felé törekednek, ott nem fogják azt természeti törvényként elfogadni, hogy a másik embernek nincs elegendő ennivalója, hanem azért fognak munkálkodni, hogy mindenki jóllakjon.

Éppen ez az oka annak, hogy Jézus Máté bizonyágtétele szerint az igazság utáni éhségről és szomjúságról beszél. Ahelyett, hogy csak a tompán fájó és marcangoló testi szükséglet kielégítésének igényéről beszélnének, Jézus a Máté evangéliumában megnevezi azt a dolgot, amely alapvetően ki tudja elégíteni az élet utáni vágyat, és meg tudja szüntetni az ínség okát: az éhséget és szomjúságot az igazságra.

A Bibliában az *igazság* több annál a felfogásnál, amely mindenkinek azt szánja, ami jogosan megilleti őt, ill. a jókat jutalmazza, és a gonoszokat megbünteti. A Biblia az igazságot két formában írja le, egyrészt mint az Isten és ember közötti üdvös kapcsolatot, másrészt olyan magatartásként, amely az emberek egymás közötti bánásmódjában is megfelel Isten akaratának. Az

igazság minden közösség életeleme, amely mindenki számára biztosítja életének kiteljesedését. Az igazságra éhező és szomjazó emberek életében lévő hiányosságok okozta kínzó fájdalom, amelyet éreznek, irányultságot nyer. Arra éheznek és szomjaznak, hogy Isten igazsága oly módon hozza helyre az emberek életét, hogy senkinek ne kelljen kenyérre éheznie és szeretetre szomjaznia.

Mindenesetre a hegyi beszéd magyarázói között vita folyik arról, hogy mit kell pontosan érteni az igazságra éhezés és szomjazás alatt. Arról a mélységes vágyakozásról van szó, hogy Isten ajándékozza nekünk az igazságát, és általa egy új, kiteljesedett életet munkáljon bennünk? Vagy arról van szó, hogy minden erőnket latba vetve megkíséreljük az igazságot megélni, és másokkal együttműködve a társadalom számára is megvalósítsuk azt? Vagy inkább a „jobb igazság” cselekvéséről van szó, amit Jézus a Máté 5:20 szerint tanítványaitól elvár? Vagy arról van szó, hogy Isten maga valósítja meg az igazságát, és az emberek teljesen ebbe vetik reményüket (lásd Máté 6:33)?

Nyilvánvaló a hegyi beszéd keretén belül mindkét válasz elképzelhető. Azonban az Isten igazságára való törekvésre történő felszólítással (Máté 6:33) fennálló szoros kapcsolat, de az első négy boldogmondás irányultsága és az a mód, ahogy az Ámos 8:11-ben, az Úr ígéjének hallására való éhezésről a Biblia világossá teszi azt, hogy: itt olyan emberekről van szó, akik élet utáni éhségükben Istenhez fordulnak, és Tőle, az Ő hűségétől és az Ő igazságától várják életük betöltését, ugyanúgy, mint annak a közösségnek a gyógyulását, amelyben élünk. Olyan emberekről van szó, akik arra vágyakoznak, hogy Isten az igazságával olyan közel kerüljön az emberekhez, hogy senkinek ne kelljen éhséget szenvednie, és a valódi élet utáni szomjúság is kielégítést nyerjen.

Csak így válik érthetővé az az ígéret, amelyre ez a boldogmondás célzó: *mert ők megelégtetnek*. Ami itt a szenvedő szerkezetben (passzívumban) van megfogalmazva, az nem más, mint a sok közvetlen kijelentés körülírása: *Isten fogja őket megelégtetni*, Ő fogja életüket a jelenlétével, a szeretetével és az Ő igazságával betölteni. Ez az ítélet megfelel annak, amit a páli megigazulási üzenet mond: aki hagyja, hogy Isten megajándékozza és betöltse őt, az befoglaltatik (bevonódik) Isten igazságába, az el fogja hordozni, és meg fogja áldani őt, és ezáltal képes lesz a helyes cselekvésre is. Azok az emberek, akik ily módon találkoznak Isten igazságával nem egyszerűen *jól fognak lakni* - még akkor is, ha nyelvileg helyes lenne ez a fordítás. Ők *megelégtetnek*, ez azt jelenti, hogy megkapják azt, amire az élethez szükségük van, és mégis nyitottak maradnak új cselekedetekre és újboli megelégtetésre.

A Boldogmondások két része

Tekintsünk vissza innen az első négy boldogmondásra, akkor felismerjük azt a vörös fonalat, amely végig vonul rajtuk. Azokat az embereket mondják boldognak, akik a hiányt, a veszteséget, amelyet elszenvednek az élet deficitjének tekintik, amely Isten elé állítja őket, és akik emiatt kitérülnek számára és munkálkodása számára. Boldogságukat nem a szegénységük, szenvedésük, vagy az éhezésük jelenti. Azonban az, hogy éppen abban szenvednek hiányt, amelyre az emberek napról napra hagyatkozni szoktak *személyes szükségleteik során*, az a szegénységüket Isten előtti szegénységgé, és éhezésüket az Ő igazsága iránti éhséggé teheti. Azért mondatnak boldognak, mert éppen a ilyen emberekre érvényes Isten ígérete. Az az ígéret, hogy Isten odafordulása és az Ő uralma, tehát az amit az ige a *mennyek országával* fejezi ki, az ő számára van jelen. Az az ígéret, hogy közel lesz hozzájuk Isten vigasztalása, hogy Isten elegendő léttérrel fogja megajándékozni őket, és hogy meg fognak erősödni és megáldatni az Ő igazsága által.

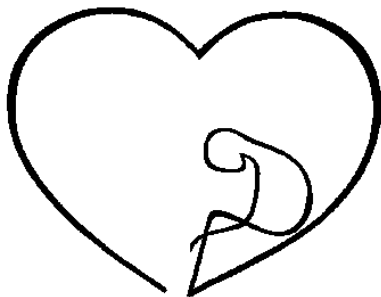
A *boldogmondások második része* (és a tízparancsolathoz hasonlóan szinte egy második kőtábláról beszélhetnénk) egy sikeres és kiteljesedett élet másik dimenzióját mutatja be nekünk: egy olyan magatartás, amely megfelel Istennek, és éppen így vezet az istennel való találkozáshoz.

DR. WALTER KLAIBER: ÚTMUTATÓ A BOLDOGSÁGHOZ
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Elég títka

Az elég több a soknál,
a szépségből,
a tehetségből,
a sikerből, a szeretetből,
az élet édes ízéből.

Sokan szeretnék ezt a többet,
mert a sok – nem elég,
mert a sok – kevés,
mert az elég mértéke más,
és más a lényege.

Neked sokad van már,
de nincs még elegend.
Én ismerem az elég titkát
és elmondom neked.

Mid van, amit nem kaptál volna?
Milyen végtelen sokat kaptál!
S mind az meg is sokszorozódna,
ha érte szívből hálát adnál.
Tedd meg, ha teheted!

Akkor... kinyílik fölötted az ég,
fény hull szívednek minden zegzugába,
és ez – elég.

FÜLE LAJOS

Már nem binni Istenben

Ha valaki megkérdez minket, hogy kicsoda Isten, hajlamosak vagyunk azt a választ adni, amit elvár: jóságos, szeretetteljes, szent, mindenható. Minden olyan keresztyén választ, amiről tudjuk, hogy helyes, de ami mégsem feltétlenül az, amit valóban hiszünk. Amit a szájunkkal mondunk, az nem mindig az, amit a szívünkben gondolunk.

Többen úgy vagyunk ezzel, hogy valódi istenképünk akkor válik nyilvánvalóvá, amikor az életünkben és a hitünkben próbákat élünk át. Amíg az élet egyszerű és zökkenőmentes, addig fennáll a kísértés, hogy Isten csak elképzelt isten, és a keresztyén élet így elméleti lesz. Gondolunk Istenre és a hitre, és összetévesztjük a gondolatainkat egy megélt hittel, és egy Istennel való igazi kapcsolattal. Van azonban egy döntő különbség egy elképzelt isten és egy valódi Isten között, ugyanúgy, ahogy nagy különbség van egy elképzelt barátság és valódi közösség között.

Amikor az élet hirtelen és kellemetlen módon kijózanít minket, akkor azok az üres szavak, amelyek nem gyökereznek a szívünkben, lehullnak a földre. Ekkor nyilvánvalóvá válik számunkra, hogy valójában kinek hiszünk Isten. Ekkor lelepleződik a szívünkben rejlő istenképünk.

Függetlenül attól, hogy hit-utunk hogyan alakult, örököltünk bizonyos istenképeket másoktól a környezetünkben, talán szülőktől és lelké-

szektől, vezetőktől és gyülekezetektől, vagy más közösségektől. A hitünk nem vákuumban, hanem másokkal való közösségben és párbeszédben formálódik. Istenképünk különböző módokon, különböző események és személyek által formálódik. Ez önmagában természetes, de ha nem gondoljuk át, akkor félrevezethet minket.

A Biblia figyelmeztet bennünket arra, hogy ne csináljunk magunknak képeket Istenről. Vajon miért? Valójában nem annyira arról van szó, hogy tisztítsuk meg templomainkat és otthonainkat képektől, ikonoktól és feszületektől, amik segítenek minket imádkozni, és arra emlékeztetnek minket, hogy kicsoda Isten. Az ábrázolási tilalom inkább arról szól, hogy hagyjuk, hogy Isten Isten legyen. Arra szólít fel bennünket, hogy ne legyünk kotnyeések, és ne engedjük, hogy Isten a mi képünk legyen.

Néhány példa: Ha apánk nem volt jelen gyerekkorunkban, akkor ezt átvetíthetjük Istenre. Mások esetében egy erkölcscsősz szülő, vagy egy szüntelenül ítélkező lelkész torzíthatja istenképüket, ha ezeket a tapasztalataikat átvetítik Istenre. A probléma nem az, hogy a tapasztalataink formálnak minket. Akkor lesz gond, ha tapasztalataink keretek közé szorítják (vagy korlátozzák) Istent. Az ábrázolási tilalom talán inkább arról szól, hogy védjük meg Istent attól, hogy a saját fehér táblánk legyen és engedjük, hogy Isten valóban Isten legyen.

Amikor az élet ingadozik és istenképünk összetörik, akkor ez nagyon fáj, de nem vereség. Amikor a romok leülepedtek, akkor még jobban belátjuk, kicsoda is Isten, és hálásak lehetünk azért, hogy saját építményeink összeomlottak. Éppen ezért lehet, hogy már nem tudunk hinni Istenben azért, hogy újra el tudjunk kezdeni hinni Benne.

Annak, aki egy leegyszerűsített gyermeki hitből indul ki, amit a szülei, vagy a gyülekezet lenyomott a torkán, egy ilyen fájdalmas megtapasztalás lehet az az alkalom, amikor a hit lehatol a szívébe, és gyökeret ver. A keresztyén élet sokszor a húsvét ritmusát követi. A hit nagypéntek sötétségéből indul, amikor átéljük, hogy Isten meghalt, és istenképeink összetörnek, és a nagyszombat bizonytalanságán át, amikor életünk tele van kérdésekkel, húsvétvasárnapba torkollik, amikor találkozhatunk a feltámadott Úrral.

Milyen ismertetőjegyei vannak Istennek, amiket kereshetünk a romok között? Három fontos ismertetőjegyet említenék. Az első, hogy az élő Isten még mindig szilárdan áll, amikor minden más összeomlik. Istennek nincs szüksége ránk, vagy a hitünkre, hiszen Ő mégis létezik. Azok az

istenek, amik követelik az imádatunkat ahhoz, hogy létezzenek, hamisak. Nem mi hordozzuk Istent, hanem Isten hordoz minket. Nem Istennek van szüksége ránk, hanem nekünk van szükségünk Rá.

Isten második ismertetőjegyével talán a legegyszerűbben egy bezárt szobában találkozunk a tanítványokkal. Amikor félelemből bezárkóztak, Jézus megjelenik nekik. Ami hitet teremt bennük, különösen Tamásban, az Jézus sebei. Aki biztos jelét akarja látni annak, hogy Jézussal találkozik, az Ő sebei elengedhetetlenek. Az ördög akár a világosság angyalaként is megjelenhet (2 Kor 11:14), de soha nem tud a keresztre feszített Istenként megjelenni, aki önmagát kiöntő szeretet.

A harmadik ismertetőjegy az, hogy Isten hangja összetartozik Jézus személyiségével. Vannak emberek, akik az ördöghöz hasonlóan, idézni tudják Isten szavát, és megpróbálják utánozni azt, amit Isten mondott. Ezért nem elég odafigyelni arra, hogy mit mond valaki, hanem arra is oda kell figyelni, hogy hogyan mondja. Jézus szavai összetartoznak Jézus személyiségével és életével. Ahogy maga Jézus mondja: „Az én juhaim hallgatnak a hangozra, és én ismerem őket, ők pedig követnek engem.” (János 10:27)

Ne adjuk fel, amikor az életünk összeomlik és az istenképünk összetörik. A romok alatt megpillanthatjuk a megfeszített és feltámadott Istent, aki hordoz minket, amikor minden más összeomlik.

CHRISTOFFER ABRAHAMSSON ÍRÁSA, MEGJELENT
A BUDBÄRAREN C. MAGAZINBAN 2020 TAVASZÁN
FORDÍTOTTA FÖLDESI KATALIN

Várlak

Várlak, Uram, Ki csendben jössz felém,
s mert pálmaágam nincsen már nekem,
s virágaim is elhullattam én,
Eléd terítem fáradt életem.

FÜLE LAJOS

Tetteink és következményeik

„Atyáink, akik vétkeztek, már nem élnek: nekünk kell hordanunk bűneik terhét.” Jeremiás siralmi 5:7

Augusztusban a bibliaolvasó Útmutatóban szerepelt ez a kijelölt ige. Jeremiás próféta Izrael története egyik nagyon tragikus korszakának volt szemtanúja és elszenvedője. Miután a babiloniak fogságba hurcolták a népet, és Kr.e. 597-ben leromolták a jeruzsálemi templomot is, sokakat foglalkoztatott az a kérdés, hogy ki volt az előidézője ennek a tragédiának? Kétségtelenül közrejátszott az atyák (előző generációk) Istennel szembeni engedetlensége, a nép és a vezetők (király) szintjén egyaránt, de alapvetően annak a generációnak a vétké okozta a tragédiát.

Elgondolkoztatott az a kérdés, hogy mi mennyire okozunk vétkeinkkel nehézségeket az utánunk következő családtagjainknak, a mi problémáink mennyire vezethetők vissza elődeink helytelen cselekedeteire, de érdekes kérdés az is, hogy a mi Isten iránti engedelmisségünk milyen áldást, milyen „tökét” jelent az utánunk jövők számára.

A továbbiakban két kérdésre keresek választ a Biblia alapján.

1. Következményekkel jár a mi életvitelünk az utánunk jövőkre?

Az én válaszom az, hogy igen. Akár áldás, akár káros hatások szempontjából nézem a kérdést.

A Biblia tele van ilyen történetekkel, amikre itt teljes körűen nem tudok kitérni.

A „kisemberek” hatása általában szűkebb körre terjed ki, de egy nagyobb közösség (pl. ország, vagy országcsoport) felett hatalommal bíró vezető rossz döntései egész népek, vagy népcsoportok sorsát tudják rosszra, vagy tragikussá fordítani.

2. Életünk kudarcaiért ki a felelős?

Mi, vagy a minket megelőző generáció(k)?

Az én válaszom az, hogy mi vagyunk felelősek a tetteinkért, de megkönnyítheti, vagy megnehezítheti helyzetünket elődeink Isten iránti hűsége, vagy hűtlensége. Ugyanígy befolyásolhatja a mi életünk az utódaink sorsát is.

Az Ószövetség két helyét idézem, amely nagyon szemléletesen foglalkozik a kérdéssel: Jeremiás 31:29-30 és Ezékiel 18:2-4

Azt a kérdést feszegetik, hogy „az apák ettek egest, és a fiak foga vássott el tőle” (Jeremiás)

Mindkét igehely visszautasítja azt az állítást, hogy Izrael az elődök bűnéért szenved. Valószínűleg a Babilonba elhurcolás utáni nemzedék elődei bűnét tekintette oknak. Jeremiás ezt mondja: „mindenki a maga bűnéért hal meg: minden embernek a saját foga vásik el, ha egrest eszik”.

Ezeknek az igehelyeknek az üzenete szerintem az, hogy ne másban keressük bajaink okát, hanem mi tartsunk bűnbánatot.

A feltett másik kérdéssel kapcsolatban - hogy bűneink hatással vannak-e az utánunk jövő generációkra - szintén a Bibliában találunk válaszokat. Nézzünk néhány példát:

- Az első emberpár bűne, Istennel szembeni engedetlensége a teljes emberiség végzete lett. Megszakadt Istennel való közvetlen kapcsolatuk, és el kellett hagyniuk az Éden kertjét. A teljes békét és biztonságot egy küzdelmes, bűnnel és halállal teli életforma váltotta fel. Megoldást csak Jézus Krisztus kereszthalála jelentett az emberek számára.

- Az emberek engedetlensége Noé idejében az özönvíz okozta pusztítás lett. Azonban az Úr ígéretet tett, hogy ez nem ismétlődik meg.

- Mózes idejéből szintén ismerünk kijelentéseket a bűn és következményeivel kapcsolatban. Erre vonatkozó igehelyek: II. Mózes 20:5-6; 34:6-8; IV. Mózes 14:18.

Ezekből az igehelyekből az alábbi üzenet olvasható ki:

- Az Úr az én Istenem, aki féltőn szerető Isten, tehát nem tűrhet meg bűnt gyermekei életében.

- Megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat is három, sőt négy nemzedéken át, *ha gyűlölnék engem, és megtartják parancsolataimat.*

Még két bibliai szereplő példáját szeretném idehozni:

- Dávid király. Istennek áldott eszköze, a mai napig olvasott Zsoltárok szerzője, Jézus Krisztus emberi őse. (Istennek szíve szerinti embere.)

Mindezek ellenére a házasságtörés és a férj meggyilkoltatásának bűnébe esik. Őszinte bűnbánata után Istentől bocsánatot nyer, de súlyos következmények lépnek fel, fia meghal, és nagyon sok nyomorúság éri el emiatt családját.

- Salamon király. Ő is Istennek áldott eszköze. Felépítheti az első jeruzsálemi templomot, sikeres államférfi, ország szervező és ország gyarapító.

A nők iránti féktelen szenvedélye a pogány feleségeken keresztül a bálványimádás bűnébe sodorja. Halála után országa két részre szakad, ké-

sőbb a nép fogságba kerül, a gyönyörű templomot az ellenség kirabolja, és lerombolja. Istennek kegyelme, hogy mindezek ellenére csodálatos imái, és egyéb szellemi kincsei megmaradnak, és ma is sok embernek jelentenek eligazítást, erőt és áldást.

Tehát:

1. Tetteinknek bizony lehet következménye az utódainkra nézve.
2. A büntetés időtartama 3-4 generáció, az áldásé pedig 1000 generáció. (250-300-szor annyi).
3. Nem vagyunk tehetetlenül kiszolgáltatva az atyáink okozta büntetésnek, de sajnós az örökölt áldás sem automatikusan jár (ha gyűlölnek engem - akik szeretnek engem, és megtartják parancsolataimat).

Isten minden generációnak felkínálja a büntetés elkerülésének és az áldás elnyerésének lehetőségét.

Végző soron tehát, mindenkinek saját „egres-evésétől vásik el a foga”. Az újszövetségi ember óriási előnye az ószövetségivel szemben, hogy az elküldött Vigasztaló segítségünkre van a bűn elleni harcban („hogy ne rájünk egrest”), és az Atyával való kapcsolattartásban, a nekünk készített áldás elérhetőségében.

Befejezésül szeretném idézni Ézsaiás 57:18-19 terjedő verseket: „*Láttam hogyan élt, mégis meggyógyítom! Vezetem őt, vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak. Megteremtem ajkán a hála gyümölcsét. Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az Úr: meggyógyítom őt.*”

Nekem ez az igehely azt üzeni, hogy bárhová jutott is életem, bármi volt is helyzetem oka, és bármi lett is a következmény, mindenkifelett áll Isten megbocsátó, gyógyító, helyreállító szeretete, amely Jézus Krisztusban vált valósággá az emberiség számára, és válhat valósággá az én életemre nézve is.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Veszélyes alkalmazkodás

*„Messze kerülj el minden kísértést, és minden lehetőséget a bűnbeesésre!
Főleg kerülj az olyan embereket, akik kísértésbe visznek, vagy saját maguk
esnek kísértésbe.*

Gondold meg: a leghidegebb víz is felhevül, ha közel viszed a tűzhöz.”

JOHN WESLEY - BREVIÁRIUM (AUGUSZTUS 21.)

Erő az erőtlenségben

De ő ezt mondta nekem: Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz. (2Kor 12,9)

Nővérként dolgoztam a mindig zsúfolt sebészeti-onkológiai osztályon. Teljesen kimerülve, leroskadtam egy padra a kórházkápolnában, és csak meredtem a sarokasztalon lévő gyertyákra. Az egyik igen halványan pislákol. Uram, hogyan fogom túlélni ezt a műszakot? - fohászkoztam. Olyannak érzem magam, mint ez a gyertya, amely már alig pislákol. Majd a fenti igevers suhant át gondolatomon, vigasztalást nyújtva. Gyengeségünk Isten együttérzését váltja ki, nem pedig ítéletét.

A zsebembe nyúltam egy tollért, hogy gyorsan lejegyezzem gondolataimat, s közben kezembe akadt egy gumikesztyű. Milyen haszontalannak tűnt önmagában! Majd felemeltem a jobb kezemet, és eltűnődve nézegettem az erős inakat, és beledugtam a kék kesztyűbe. Az élettelen anyag most formával és erővel telt meg. Amint kinyitottam és összecsuktam kesztyűs öklömet, Isten emlékeztetett, hogy „mindenre van erőm Krisztusban, aki megerősít” (Fil 4,13). Abban a bizonyosságban hagytam el a kápolnát, hogy Isten ereje, és nem a gyengeségem fog uralkodni bennem.

Isten nem azt kéri tőlünk, hogy magunktól legyünk erősek. Azt várja, hogy imádkozzunk, és higgyük, hogy az ő ereje van velünk. Bízhatunk abban, hogy Isten betölt, és felkészít minden feladatra, amelyet a nap hoz.

Imádság: Urunk, köszönjük Szentlelked jelenlétét, és a mai napon is bennünk lévő erődöt. Ámen.

Amikor gyenge vagyok, erőt lelhetek Isten hatalmában.

DEE ASPIN (KALIFORNIA, USA)

*És hívj segítségül engem a nyomorúság idején,
én megszabadítlak téged, és te dicsőítesz engem.*

Zsoltár 50:15

„Mert ahol a kincsed van, ott lesz a szíved is.”

Máté 6:21

Még diákkorában megkérdezte egyszer hadiözvegy édesanyjától: aki-
nek a háború, majd az ötvenes évek sorozatos csapásai sem törték meg
bibliás hitét, segítőkészségét:

- Mondja már, anyám, hol végződik a keresztyénség, és hol kezdődik
az ostobaság?

Édesanyja akkor azt válaszolta Pista fiának:

- Mindenkinek máshol, fiam. Van, akinek már az elején minden osto-
baság, ami jóság, de Jézusnak még a kereszt sem volt az.

Ezzel a kincses mondattal indult neki az életnek, hiszen Pest környéki
parányi házikójukon és hitükön kívül egyebük sem maradt.

A tervezőirodában, ahová felvették, mindent elkövetett, hogy ebből az
útravalóból éljen. Munkatársai hamar kiismerték szelíd, csöndes szavú
rajzolójukat, és ami munkát csak lehetett, azt az íróasztalára csempész-
ték. Ő zokszó nélkül mindent mindenki helyett elvégzett. Egy kacérkodó
gépírónő egyszer „csak úgy heccből” pár pillanatra az ölébe huppant, s
amikor látta, hogy a tisztaarcú, szőke fiatalember elpirult, harsányan fel-
rikkantott: - Piros a Pistike, gyerek, piros a Pistike! - Ezen elkuncogtak,
dévajkodtak egy ideig, azután ment minden tovább a maga rendetlen
rendje szerint Pista, illetve most már Pistike rovására, mert ettől kezdve
így hívta, ugratta mindenki, s különböző kitalált „nőügyeire” célozgatva
élvezték tiltakozását.

Pistikézte még az a lány is az irodából, akihez egyre jobban vonzódott.
Nem kis belső harc után meghívta Mártát - ez volt a lány neve - egy tár-
latra. Az el is ment vele, és unottan nézegette a képeket.

Aztán felhívta Pistát takaros kis garzonlakásába egy korty italra, s
néhány új lemez meghallgatására.

Késő estére járt már, amikor Márta hirtelen leemelte a játszókart a
lemezről, és ránevetett Pistára:

- Na, mi lesz, szőke lovagom?

Pista zavartan ugrott fel, bocsánatot kért, hogy ennyire elfelejtkezett
az idő múlásáról, gyorsan vette a kabátját, és Márta nem kis csodálkozá-
sára búcsúzóul kezét csókolt neki, amire a lány anyásan megpaskolta a fiú
arcát, és ezzel elengedte útjára:

- Aztán fusson ám, Pistike, még baja eshet a sötétben! - felnevetett, és becsapta az ajtót. Szombat este volt, aznap éjjel Pista ezzel a nevetéssel és ajtócsapódással álmodott.

Még vasárnap az istentiszteleten is hallotta mind a kettőt. Csak az igehirdetés közepén figyelte fel, hogy a lelkész valamivel kapcsolatban éppen egy régen élt zsidóról beszélt, Jékel ben Eizikről, Eizik fia Jékelről, a krakkói gettó egykori lakójáról, aki azt álmodta, hogy el kell mennie Prágába, és a várba vezető híd alatt ásnia kell egy pillér tövében, mert kincs van ott elrejtve. Amikor már vagy negyedszer álmodta ugyanezt, nem tudott ellenállni a belső kényszernek, felkerekedett, és elvándorolt Prágába. De nem igen tudott a híd közelébe férkőzni, mert egy szakasz katona őrizte. Napokon át kóválygott a híd alatt, és leste a megfelelő pillanatot, de csaknem tudott egyedül maradni. Végül feltűnt a hidat őrző szakaszvezetőnek, odament Jékel ben Eizikhez, és megkérdezte, keres-e valamit. Mire az becsületesen elmondta álmát. A szakaszvezető hangos hahótára fakadt, és azt mondta Jékelnek, hogy ő is álmodott, mégpedig azt, hogy menjen el Krakkóba, Jékel ben Eizik otthonába, és a kemence alatt ásson egy gödröt, mert ott van az igazi nagy kincs elásva. Ezzel hátba vágta Jékelt, és eltessékelte a hídtól. Az pedig szó nélkül hazament, kiásta a kemence alját, és meg is találta az öregapja aranyait, melyeket egy zsidóüldözései időben oda rejtett el.

Istentisztelet után - bár aznap nem volt szándékában édesanyját meglátogatni - autóbuszra ugrott, és jó óra múlva városperemi kis házuk ingatag lécajtajánál állt.

Édesanyja csak annyit mondott:

- Éreztem, hogy ma hazajössz; csörögét sütöttem, baracklekvárral, tudom, hogy szereted. - Majd mentegetőzve tette hozzá: - Éppen itt van Aranka, Miska barátod húga a szomszédból. Nem emlékszel rá? Akit diákkorotokban szöske haja miatt „Arankának” ugrattatok. Ha teheti, meglátogat. Itt asszisztenskedik a kórházban. Éppen rólad beszélgettünk, amikor jöttél.

Már benn is voltak a régimódi, de Pistának nagyon kedves ebédlőben. Sudár, szőke lány állt fel az asztal mellől, s nyújtott kezét a fiúnak:

- Isten hozott, Pista. - A fiú rácsodálkozó szemébe nézve elmosolyodott, és azt kérdezte: - Talán csak nem kell bemutatkoznom?

- Nem! - ocsúdott fel Pista. Maga Miska húga, az Arany!- ahogy ki- mondta, Jékel aranyára gondolt, és olyan jóízűen nevetett, mint már ré- gen.

A két nő kissé meglepődve, de örömmel nézte. Maguk sem tudták, miért, együtt nevettek Pistával.

Aztán késő, nagyon késő estig eszegették a csörögét baracklekvárral.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK
CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

*Fontos, hogy bennünket a szeretet vezessen.
Fontos, hogy bennünket a lelkiismeret vezessen.
Az emberek körülöttünk mondanak ezt is, azt is,
de mi tegyük a dolgunkat.*

BÖJTE CSANA TESTVÉR

Kicsiny módon

*Valahányszor megtettétek ezeket akár csak eggyel is
az én legkisebb testvéreim közül, velem tettétek meg. (Máté 25,40)*

Fiatalabb koromban úgy tekintettem a nyugdíjas évekre, hogy majd valami nagy dolgot teszek Isten ügyéért. Missziós utakat képzeltem magam elé, ahol majd reményt viszek mindenki életébe, akivel találkozom. Vagy végre megírok egy fontos tanulmányt, amely mindenki szívét meg- ragadja, és megmenti a világot.

Amikor nyugdíjba mentem, két évvel egy kikezelt rákbetegség után, nem volt már energiám egyik álmom megvalósítására sem. Helyette he- tente a gyülekezet ingyen-konyháján segítettem, másik délelőtt édesanyá- mat látogattam a demenseket ápoló időotthonban, és a helyi iskolában végeztem önkéntes szolgálatot. De csalódott voltam, hiszen egyik munka sem tűnt elég jelentősnek.

Azután eszembe jutott a mondás: „Ott virágozz, ahová ültettek!” Ezután kis lehetőségeket kerestem, hogy megosszam nagy szeretetemet. Most igés lapokat gyártok azoknak az embereknek, akik élelmiszert kap- nak a gyülekezeti konyháról. Kis ajándékosárcát készíték a postásunk- nak, az önkéntes tűzoltóknak és az édesanyám időotthoni segítőkinek. Csندességem napi imádságait online küldöm el másoknak.

Nem a szolgálatunk nagysága, vagy dicsőséges volta számít. Mindnyájan tudunk tenni valamit azért, hogy Isten kegyelmét közel vigyük a környezetünkben élőkhez.

Imádság: Urunk, vezess minket, hogy megoszthassuk szeretetedet a körülöttünk lévő emberekkel! Ámen.

Isten nagy szeretetét kis szolgálatokkal is megoszthatom.

KIM WHITLOCK SISK (OKLAHOMA, USA)

Az élet súlyos terhei nem választhatnak el minket szerető Atyánktól

Nagyon sok szép, mély lelki tartalmat hordozó és megszólító ének mögött a szerzők nagy próbája, vagy emberi nyomorúsága áll.

Beszéltünk már itt a Hírlevelünkben Fanny Crosby, a vak metodista énekszerzőről, aki élete során közel 8000 énekszöveget írt, és ezek közül 15-öt az énekeskönyvünk is tartalmaz tőle, köztük pl. „Jézus ölebe bizton hajtom fejem le én...” Paul Gerhart, akit a 17. század legnagyobb protestáns énekköltőjének tartanak, szintén rendkívül mostoha sorsú ember volt. 133 énekszöveg maradt tőle, énekeskönyvünkben szintén 15 éneke található, köztük pl. „Hogyne dicsérném én az Istent...” Ebben a cikkben egy német lapban megjelent megemlékezést adunk közre Joseph Scriven ír származású tragikus sorsú énekszerzőről, aki az énekeskönyvünkben lévő „Ó mi hű barátunk Jézus” című éneket írta.

(Schauermann M. Henrik)

Micsoda barát

*Hány barátság alakította ez ideig az életét?
Vagy egyáltalán nincs barátja, ill. barátnője?*

Nem mindenki kész arra, hogy egy másik ember felé forduljon, és hogy megnyíljon a számára. De éppen ez teszi a barátot baráttá. Egyszer olvastam egy idézetet: „Egy barát, olyan valaki, aki ismer téged, és ennek ellenére megmarad melletted!”

Harry Fröhlich szerint: „Egy igazi barát segít neked a felállásban, a helyett, hogy megmutatná neked, hogy miért estél el.”

Van önnek ilyen barátja?

Az utóbbi évtizedekben én magam is olyan barátot kerestem, akivel „szűrő nélkül” tudtam beszélgetni. Két évvel ezelőtt aztán megtaláltam őt. Munkájában hozzám hasonló felelősségi körrel rendelkezik. Ő megérti, ha elmesélem neki ami engem idegesít, és velem együtt örül, ha sikerekről tudok beszámolni, és időről-időre egy email-lel keres meg engem: „Hogy alakulnak a dolgaid valójában?”

Nyomja-é bú gyöngye vállad?

A barátom emlékeztetett egy énekre is, amely - sok nyelvre lefordítva -, a legismertebb keresztyén énekek sorába tartozik: „Ó mi hű barátunk Jézus”.

Joseph Scriven költötte, aki 1819-ben Írországból született. Esküvője előtt egy nappal a menyasszonya lóháton ment át egy hídon, melynek a végén ő várta. Egy erős szélhökés elkapta a szerelmét, beleesett a folyóba, és belefulladt. Leírhatatlan fájdalom vett erőt a fiatal Josephen.

Huszonöt éves korában kivándorolt Kanadába, hogy így győzhessen le gyászát. Tanító volt, és egy brit család gyermekeit tanította. Ott ismerte meg Eliza Roche-t, és el is jegyezték egymást. A tervezett esküvő időpontja előtt néhány héttel nagyon megfázott a lány. Huszonhárom évesen halt meg egy magas lázzal járó tüdőgyulladás következtében.

Joseph Scriven további élete nagy szomorúsággal telt.

Ő költötte az „Ó mi hű barátunk Jézus.” című éneket az Írországból élő édesanyja számára, aki nagyon szenvedett attól, hogy a fiának ilyen sok szomorúságot kellett átélnie. A harmadik versszak így szól:

„Nyomja-é bú gyöngye vállad?

Földi bánat terhel-é?

Drága Megváltód az orvos

Vidd imádban ő elé.”

Aki elkísér bennünket életünk útján

Joseph Scriven fájdalommal a reménységet fordította szembe, felvállalta a legszegényebbek gondját, sok ingyenes segélyszolgálatot végzett az özvegyek és szegények érdekében, s önmaga nagyon szerény maradt.

Valahogy jó, hogy azok az emberek is, akik nem találnak barátokat, vagy elveszítik azokat, Jézusnál barátra lelnek, aki elkíséri őket az életükön keresztül. Teljesen mindegy, hogy sikeresen folyik, vagy inkább lejtőn halad.

1.	2.
Ó, mi hű barátunk Jézus,	Ér-e próba vagy kísértés?
Hordja bűnünk, bánatunk!	Háborúság zaklat-é?
Mily dicsőség, hogy nevében	El ne csüggedj ám miatta:
Istenhez fordulhatunk!	Vidd imádban Őelé!
Mennyi békét elvesztünk,	Volt-e már ily hű barátod,
Sírva hordjuk bánatunk,	Gondod így ki fölveszi?
S mind azért, mert hő imában	Látja minden gyöngeséged,
Őhozzá nem fordulunk!	Tárd ki bátran Őneki!
- 3.
- Nyomja-é bú gyöngé vállad?
Földi bánat terhel-é?
Drága Megváltód az orvos:
Vidd imádban Őelé!
Mevet, elhagy, kit szerettél?
Vidd imádban Őelé!
S Ő két karja közt ölelve
Visz a békesség felé.

KLAUS EHRENFEUCHTER CIKKÉT
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN M. HENRIK

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi
Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot
a schaueremannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

*Dunántúli metodisták regionális találkozója
Püspökszentlászló - 2020. augusztus 23.*

